

Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului în România
Str. Matei Voievod nr. 18, sector 2, București

T: +40 21 252 7556 / +40 21 252 7557

F: +40 21 252 4860

W: www.crimelecomunismului.ro / www.iiccr.ro

E: office@iiccr.ro

Mihai Burcea, Mihai Bumbuş, *Lustrabilii*

„Rezultatul revoluției din 1989 a fost un regim nou, cu o structură instituțională de tip democratic, populată însă de persoane tributare mentalității comuniste, constituind o autentică forță reacționară care doar mima procesul de democratizare. Aceste caracteristici au dus adesea la catalogarea regimului, atât în exteriorul cât și în interiorul țării, ca neocomunist.

Această forță conservatoare și-a folosit fără rezerve, în anii care au urmat, întregul arsenal al tehnicilor de manipulare a populației prin dezinformare și minciună, învățate la școala fostului P.C.R., în vederea reproducerii personale în funcții de conducere, dar și în vederea anihilării discursului anticomunist al societății civile sau al diferitelor partide. Dezinformarea practică la nivel înalt prin aservirea radioului, a unei părți din presa scrisă și a televiziunii, a vizat: mistificarea identității partidelor politice și a liderilor acestora, alimentarea conflictelor inter-etnice, instigarea unor părți ale populației împotriva altora și denigrarea celor mai perseverenți luptători anticomuniști.

Deseori, în interviurile acordate, Ion Iliescu a încercat să arunce în derizoriu Punctul 8 al Proclamației de la Timișoara³, arătând că foști membri ai P.C.R. se află în toate partidele, nu numai în F.S.N; tot el omitea cu rea-credință cerința Punctului 8, care viza doar foștii activiști de partid și ofițerii de Securitate și nu simpli membri de partid.

Eforturi în vederea inițierii unei lustrații s-au făcut și după ce F.S.N.–ul a câștigat alegerile din 20 mai 1990. În legislaturile 1990-1992 și 1992-1996, parlamentarii Claudiu Iordache (F.S.N.) și Ticu Dumitrescu (P.N.T.C.D.) au inițiat 2 moțiuni care priveau publicarea listelor cu persoanele publice cu un trecut necurat și asanarea morala a societății românești (fără succes însă!).

Prima inițiativă legislativă în domeniul lustrației a avut-o principalul inițiator al Proclamației de la Timișoara, deputatul P.N.T.C.D. George Șerban. Proiectul actului normativ avea la bază chiar Punctul 8 al Proclamației. Datorită decesului său survenit la 31 decembrie 1998, proiectul nu a mai fost finalizat. Colegul său de partid, Teodor Stanca, preia ștabela și la 27 mai 1999 predă Biroului Permanent al Camerei Deputaților *Proiectul de lege privind limitarea temporară a accesului la demnități și funcții publice pentru persoanele care au făcut parte din structurile de putere ale regimului comunist*. Biroul Permanent al Camerei Deputaților anunță în plen „faptul că proiectul de lege a fost înregistrat și îl remite Comisiei pentru Drepturile Omului, Culte și Minorități Naționale. Președinte al respectivei comisii era Dan Marțian – unul dintre oamenii politici care ar fi avut de suferit de pe urma promovării respectivului proiect de lege(...). Consiliul Legislativ (condus de un alt «vizat», Valer Dorneanu), care trebuia să verifice doar dacă normele de redactare satisfac cerințele unui proiect legislativ, și-a depășit atribuțiile, întocmind un raport întins pe opt pagini prin care aviza negativ, găsind niște chichițe hilare, propunerea legislativă. Data avizului este 31 decembrie 1999 – ultima zi din an, într-un moment în care nimeni nu mai avea cum să reacționeze”⁴. Ulterior, în 2001,

Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului în România
Str. Matei Voievod nr. 18, sector 2, București
T: +40 21 252 7556 / +40 21 252 7557
F: +40 21 252 4860
W: www.crimelecomunismului.ro / www.iiccr.ro
E: office@iiccr.ro

majoritatea parlamentară P.D.S.R.-istă a susținut ideea *neconstituționalității* proiectului de lege.

După câștigarea alegerilor generale de către Alianța D.A. (2004), președintele Partidului Inițiativa Națională, deputatul Cozmin Gușă, a depus la 7 aprilie 2005 un proiect de lege intitulat "Legea antinomenclatură". Aceasta prevedea interzicerea pe o perioadă de 10 ani de la intrarea în vigoare a legii a accesului la funcții și demnități publice pentru persoanele care au făcut parte din structurile de conducere ale vechiului regim.

După ce s-a aflat mai întâi în dezbateri publice, P.N.L. a depus la Parlament, în mai 2005, un proiect de lege a lustrației. Inițiatorii acestui proiect, preluat de la Societatea Timișoara, sunt Adrian Cioroianu, Mona Muscă, Viorel Oancea și Eugen Nicolăescu.

La data de 29 martie 2006, *Comisia juridică de numiri, disciplină, imunități și validări* și *Comisia pentru drepturile omului, culte și minorități*, au luat în discuție și au întocmit un raport comun la propunerea legislativă referitoare la legea lustrației propusă de P.N.L. Proiectul inițial enumera categoriile de persoane care au făcut parte din structurile de conducere și cele represive; prevederile nu au fost suficient de clare, lăsând loc de interpretări. Astfel: referitor la *art. 1, lit. a* se menționează: *cadrele cu funcții de conducere din aparatul central și local al P.C.R. și U.T.C.*, fără a se detalia până la ce nivel se merge cu membrii comitetelor acestor organizații (județean, municipal, orășenesc, comunal). După ce a ieșit de la comisii, textul nu a fost îmbunătățit din punct de vedere juridic, ci, dimpotrivă, a fost mutilat (de ex: cuvântul *local* de la *art. 1, lit. a* dispăre din textul inițial, acest amendament fiind propus de către senatorul P.N.L., Puiu Hașotti. (Mai multe detalii în tabelul următor).

Atât legea antinomenclatură (inițiată de P.I.N.), cât și cea a lustrației (inițiată de P.N.L.), vor fi luate în discuție de către Camera Deputaților (camera decizională în cazul acestor proiecte de lege) în sesiunea din toamna acestui an.”